

**עוֹמְאֵנוּ עַם
הַאִישׁ הַקָּטָן**

לסלי פלטשר: אחד מבין 8 מליון בלונדון

מאת רוני בר

לונדון של היום דומה לכותרת דבורים: ביתם של שמונה מיליון דבורים, העמלות, חיות ומבלות באיזור המקיף למעלה מ-1500 קילומטרים מרובעים והקרני לונדון רבתי, שגדל מדי שנה, מאז המהפכה התעשייתית במאה הקודמת. אך כיוון שהאנגלי הרגיל אינו אוהב חברה במיוחד, דומה שלונדון כולה מורכבת תאים, תאים, מיוחדים בפני עצמם, כפריים ומחוזות המצטרפים ליחידה אחת, המהווה את בירת האימפריה.

האח היה חשור. לסלי פלטשר, המכונה ליו, חי (עם אשתו ושלוש בנותיו) ועובד בהארו, כפר קטן שנבלע במטרופולין המתרחבת בלי הפסק. ליו נולד בהארו. לא כן אשתו גלידיס, שבאה מאיזור לונדוני אחר והנחשבת עדיין ל"זרה" עלידי השכנים (למרות שהיא נשואה זה עשר שנים לבן הארץ). השכנים עודם עוקבים, מחלונותיהם, אחר כל אורח הבא לביתם של הפלטשרים ומנסים לנחש את זהותו. כאשר אחי גלידיס היה מבקרה בשעות שבעלה לא נמצא בבית, גברה הרכילות המקומית למדרים כאלה שהוא נאלץ להפסיק את ביקוריו. השכנים לא ידעו כי הוא אחיה ובגלל "נימוסיהם" המיוחדים לא התאמצה גלידיס להעמידם על טעותם.

ביתו של פלטשר, בן ארבעת החדרים ושתי הקומות, עומד ברחוב המלא בתים כדוגמתו ושכולם נבנו לפני כמאה שנים ומכניסים לבעליהם שכר זירה (לדייק: שכר בית) בגובה חמש לירות לחודש.

תקציבים של גלידיס וליו מתוכנן ביותר, ובדרך זאת הם מצליחים לחסוך חמשים עד שישים לירות לשנה, לרכישת מותרות ולהוצאות מיוחדות כבילוי חופשה על חוף הים (נוסף לכך זוכה ליו לחופשה שנתי, בתשלום, של שבועיים). בשנה האחרונה, הוציאו את כספי החסכון לרכישת מכשיר טלוויזיה. למרות שכל הסכום היה בידיהם, במזומנים, ביכרו לשלם עבור המכשיר לפי שיטת התשלומים בשיעורים (לירה לשבוע), המבטיחה תיקוני חינוך משך תקופת התשלומים.

עם הכנסת המכשיר לבית נשתנו סדרי חייהם הפרטיים: הם ממעיטים לבקר בקולנוע וחוסכים כסף, בהסתפקם בשעשועים המשודרים הישר לביתם. מלבד זאת מושך המכשיר גם את הילדים לבית, והם מתאספים סביבו כל יום אחר הצהריים, כדי לא להפסיד את תכנית שעה חמש המוגשת להם במיוחד.

כך השתלטה התיבה, העומדת בפינת החדר, על חיי משפחת פלטשר.

**אזרח במדינת
הקיצוב והצנע חי
בדירה בת 4 חדרים
שיש בה מקלט
מלביזיה אך אין בה
אמבטיה אומקלחת**

ליו אינו שליט. לסלי פלטשר עובד בקודאק בע"מ, באחד מתהליכי הפקת סרטני קודאקרוס צבעוניים. בגלל העבודה המתחלקת לשלוש משמרות, לפי תורנות, חייו הפרטיים של ליו בלתי סדירים במקצת. אם הוא יוצא לעבודה במשמרת השנייה, למשל, בשלוש אחר הצהריים, הוא קם בשמונה וחצי בבוקר (אשתו רוצה לסדר חדר השינה) נפרד מהבנות, הממהרות לבית הספר הנפתח בתשע ונסגר בארבע ויוצא, אחר ארוחת הבוקר, לחלקתו: כבדת קרקע שהושכרה לו לעריכת ערוגות מספר, בהן הוא מגדל ירקות לתצרוכת משפחתו (היבול אינו מספיק למכירת חוץ). באותה שעה עוזבת גלידיס את הבית, יוצאת לעבודתה כעוזרת במשק בית קרוב ובית פלטשר נשאר ריקם עד ארבע אחר הצהריים, כאשר הבנות חוזרות על מנת

לשתות את התה שלהן (ארוחת צהריים קלבלו בבית הספר). ליו עובד בחלקתו עד שעת פתיחת המסבאה: אחת עשרה וחצי. באנגליה אי אפשר להשיג משקאות משכרים אלא בשעות מיוחדות ואין כמעט בית קפה המוכר בירה, המסקה העממי. המסבאה, המוכרת משקאות משכרים (ובמיוחד: בירה) היא מרכז החיים החברתיים באנגליה ואין לונדון יוצאת מכלל זה.

ליו הולך למסבאה, פוגש בחבריו, מטיל חצים בלוח המטרה (הוא חבר מועדון מטילי החצים, הקשור למסבאה, והשולח את נבחרתו להתחרות במועדונים אחרים) ומשוחח על פוליטיקה. דעותיו לקוחות מהעתון שהוא קרא — וכיוון שהוא קורא את ה"דיילי אקספרס" (עיתון שמרני, אנטי-משלתי ובעל התפוצה הגדולה ביותר באנגליה) פירושו של דבר שהוא שונא ביורוקרטיה ועומד לצדו של הנרדף והחלש.

ככל פועל בריטי, נראה שכמעט ואינו עובד, מאחר דרך כלל לעבודתו, שהוא גם מקדים לעוובה ומשתעמם בה במידה לא מעטה. אולם הוא שונא סטיות מהמקובל, אינו מתלהב לחידושים ועבודתו נעשית בכל זאת (למרות שאין אדם יודע כיצד ומתי).

רובו של יום הוא רוטן על עבודתו ועל מנהליו, אך אין הוא מתלונן אלא לפני חבריו בלבד. אם הקובלנה היא רצינית ומבוססת, סופה שתגיע לאזני אחד המנהלים שיחקור בדבר וישתדל לתקנו.

אין ליו פלטשר שבע רצון מעבודתו, הוא יודע כי סיכויי עלייתו בדרגה מעטים. אך אין הוא חושב לנטוש את עבודתו, ולהחליפה באחרת,

